

Erasmus+

International
TRAINING CENTER

DACIA PROJECT

No.14.

MAGAZINE

„European Training 1”

2021-1-RO01-KA121-ADU-000034202

(„KA1 - Learning Mobility of Individuals KA121 - Adult education staff mobility,,) .

(Project Cofunded by the Erasmus+Programme of the European Union)

(ISSN-L 2601 – 4882)

www.apdd.ro
2022

Erasmus+

International
TRAINING CENTER

**Asociația Pro Dezvoltare DACIA
(APDD)**

**Editura: Asociația Pro Dezvoltare
DACIA (APDD)**

**Redactor-șef: Cătălin Arapalea
Președintele APDD**

**Redactor adjunct: Anca Arapalea
Profesor**

**Desktop Publishing (DTP): Cătălin
Arapalea Grafică digitală: Cătălin
Arapalea**

Colaboratori:

**Alina-Mihaela Dragușin
Ana Ștefana Udrică
Camelia Mărgăritescu
Camelia-Nicoleta Răducu
Claudia-Nicoleta Trandafir
Cristina Lungu
Cristina Șerbana
Daniela Predescu
Elena Cătălina Ursescu
Eliza-Ramona Dumitru
Emilian-Marius Răducu
Ionel Arapalea
Irina Maria Matei
Maria-Emilia Răducu
Viorel Trandafir**

NR 14 / 2022

**ISSN 2601 - 4882
ISSN-L 2601 - 4882**

**„Conținutul prezentului material reprezintă
responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar
Agenția Națională și Comisia Europeană nu
sunt responsabile pentru modul în care va fi
folosit conținutul informației”.**

**„European Training 1” Project
„Co-Funded by the Erasmus+ Programme of
the European Union,,**

**Fotografiile conținute în material sunt
realizate în timpul activităților proiectului.**

**Adresa revistei:
Str. Tudor Vladimirescu, nr 450
Municipiul Drăgășani
Județul Vâlcea**

**apddacia@yahoo.com
www.apdd.ro
+40722319389**

CUPRINS

Descriere Proiect – Arapalea Cătălin	4
Educația – Antreprenoriat între simțire și rațiune- Matei Irina Maria.....	5
Educația nonformală în predarea disciplinelor informatice- Lungu Cristina.....	7
Integrarea metodelor nonformale în activitățile de formare - Mărgăritescu Camelia.....	9
Formatorul / facilitatorul ca mediator între modurile formal - nonformal de învățare - Dumitru Eliza Ramona	14
Abilități soft în antreprenoriat - Trandafir Viorel.....	16
Educația Pentru Dezvoltare Durabilă – Arapalea Ionel	19
De la idee la business - Trandafir Claudia Nicoleta	21
Integrarea jocului în educație și formare – Predescu Daniela	23
O experiență în Bulgaria- Maria-Emilia Răducu.....	24
Bulgaria-o experiență non-formală – Răducu Emilian-Marius..	26
Educația nonformală în viața cotidiană – Șerbana Cristina	28
Entrepreneurship Education - Udrică Ana-Ștefana	31
Gestionarea deșeurilor din zonele rurale bune practice –Arapalea Anca.....	32
Educație Inclusivă - Ursescu Elena-Catalina	37
Învățarea pe bază de joc și gamificarea în procesul de educație și formare profesională Dragușin Alina-Mihaela	38

DESCRIERE PROIECT

„EUROPEAN TRAINING 1” PROJECT - „KA1 - LEARNING MOBILITY OF INDIVIDUALS KA121 - ADULT EDUCATION STAFF MOBILITY,, „COFUNDED BY THE ERASMUS+ PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION” NUMĂR CONTRACT 2021-1-RO01-KA121-ADU-000034202.

În perioada 01/09/2021 și 30/11/2022, Organizația Pro Dezvoltare DACIA (APDD), a desfășurat activitățile proiectului „European Training 1” număr contract 2021-1-RO01-KA121-ADU-000034202, finanțat de către Uniunea Europeană prin programul Erasmus+. Acesta este primul proiect care s-a desfășurat ca urmare obținerii „Acreditării Erasmus pentru mobilități Erasmus+ în domeniul Educației Adulților (AE)”, (Acreditare nr: 2020-1-RO01-KA120-ADU-095193).

Acreditarea este practic, un contract cadru între ANPCDEFP (Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale) și Asociația Pro Dezvoltare DACIA (APDD), în baza căruia se vor derula în perioada 2021 – 2027 proiecte de mobilitate AE, prin depunere de cereri de finanțare simplificate.

Trainingurile internaționale au fost selectate în funcție de nevoile de formare profesională ale participanților. Domenii propuse: digitalizare, educație non-formală, ocupare pe piața muncii – antreprenoriat, ecologie-protecția mediului-dezvoltare durabilă, incluziune, diversitate, egalitate de șanse, echitate, solidaritate etc.

În cadrul proiectului „European Training 1” rezultatele învățării au fost validate prin intermediul Certificatului Europass.

În cadrul proiectului 17 persoane, formatori / facilitatori (angajați, voluntari, colaboratori voluntari) activi ai organizației, au participat la următoarele traininguri internaționale :

- Cursul 1: „Innovative Adult Education Theories and Practices,, (Bulgaria, oferit de „EvroPro Training Center”).
- Cursul 2: Inclusive education for ALL: The approach of differentiated teaching with the adoption of innovative methods and new technologies, (Grecia, oferit de „Oloklirosi Single Member Private Company”).
- Cursul 3: Applying Non-Formal Education in schools and adult education organizations, (Bulgaria, oferit de „EvroPro Training Center”).
- Cursul 4. „ Entrepreneurship Education (as a practice-based approach), (Grecia, oferit de „Oloklirosi Single Member Private Company”).
- Cursul 5. Environmental education and sustainable development, (Turcia, oferit de „ Utopia Education Art and Media Organization”).
- Cursul 6. Game-Based Learning and Gamification (Cehia, oferit de „ITC International”).

Cătălin Arapalea – Președinte APDD

Erasmus+

International
TRAINING CENTER

„EUROPEAN TRAINING 1” – BUNE PRACTICI

EDUCAȚIA – ANTREPRENORIAL ÎNTRE SIMȚIRE ȘI RAȚIUNE

Trăim în secolul vitezei, într-o lume aflată în permanentă schimbare, iar noi trebuie să ne adaptăm. Suntem înconjurați de tehnologie și avem tot timpul la îndemână informația. Cu toate acestea, nevoia continuă de formare se resimte din ce în ce mai mult indiferent de domeniul de activitate, dar mai ales în profesiile care presupun lucrul direct cu oamenii.

Pentru adulți și tineri, și nu numai, programul ERASMUS+ a reprezentat o șansă de a descoperi și de a ține pasul cu restul statelor europene, de a împărtăși experiențe și de a învăța lucruri noi care sunt benefice pentru dezvoltarea comunității din care facem parte. Altfel spus, este pus în practică motoul Uniunii Europene - *Unitate în diversitate*.

Cerințele crescânde și așteptările generate de societate impun modificări în formarea tinerilor în cadrul instituțiilor de învățământ, dar și în afara acestora. În acest context, proiectele de mobilitate reprezintă o soluție de revitalizare a activităților educative.

Din acest motiv, am ales să particip la un astfel de curs (*Entrepreneurship Education*) organizat în luna septembrie, în Heraklion, Grecia. Acesta a presupus deprinderea unor experiențe și practici de învățare ce vizau: abordarea critică, jocuri educaționale interactive și utilizarea resurselor digitale, dezvoltarea procesului de predare prin creativitate și inovație, exemple de practici în contextul dezvoltării profesionale continue.

Participarea la curs mi-a oferit oportunitatea de a împărtăși cu alți oameni, din alte state precum Spania și Croația, experiențele și provocările pe care le-am întâmpinat în profesia de cadre didactice. Astfel, am constatat că, în ciuda diferențelor culturale, economice și sociale dintre statele europene, cu mici excepții, întâmpinăm de multe ori aceleași deficiențe.

Am înțeles că deși totul evoluează în jurul nostru, nevoile de bază rămân neschimbate, omul căutând să ducă la bun sfârșit diferite sarcini impuse de societate într-un mod cât mai eficient și ușor posibil. În cadrul cursurilor am învățat că trebuie să fim mai atenți la nevoile educabililor, să punem accent pe emoțiile acestora și pe ceea ce îi individualizează. Pe de o altă parte, am înțeles că jocul și-a păstrat funcția de a facilita rezolvarea unor sarcini într-un mod mai agreabil, astfel că acesta trebuie valorificat cât mai mult în cadrul procesului instructiv-educativ, mai ales că poate lua o multitudine de forme și poate fi adaptat la orice situație.

În cadrul activităților desfășurate am învățat că o importanță vitală o are cooperarea, munca în echipă, dar și valorificarea elementelor care ne individualizează. În acest sens, în prima zi am descoperit că, înainte de a încerca să îi înțelegem și să îi ajutăm pe ceilalți, trebuie să ne cunoaștem mai întâi pe noi înșine. Cu toții am avut un moment de introspecție în

urma căruia a trebuit să identificăm „problema vieții noastre”, ceea ce ne-a marcat de-a lungul existenței și uneori

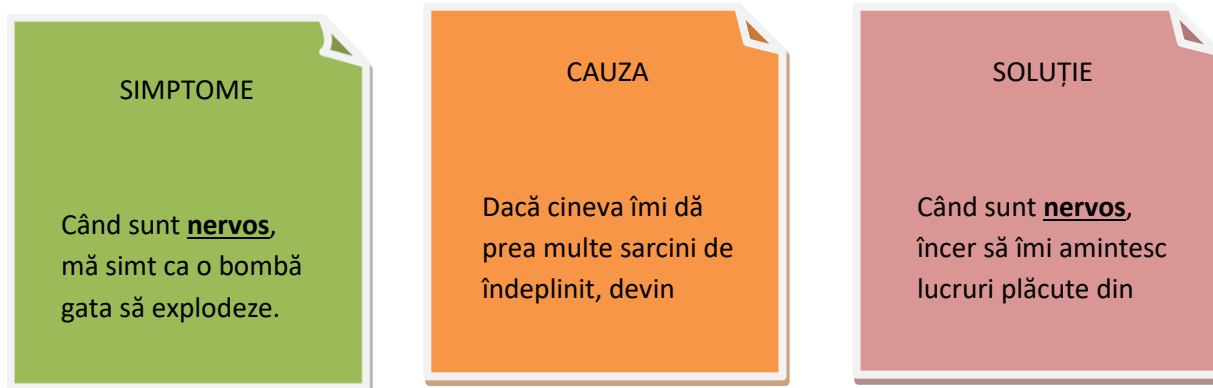
ne-a împiedicat să acționăm în anumite momente.

În următoarea zi am continuat cu *Jocul emoțiilor*, o activitate ce poate fi ușor pusă în aplicare indiferent de vârsta participanților și care ne ajută să îi înțelegem mai ușor pe cei sin jurul nostru și să nu îi judecăm. Cum se desfășoară?

Pasul 1: Pe mai multe bilețele sunt trecute diferite emoții (frică, bucurie, frustrare, extaz, uimire etc.), iar fiecare participant va alege, fără să vadă, un bilet.

Pasul 2: Pe câte un post-it de culori diferite, participanții trebuie să completeze trei situații diferite pornind de la aceeași emoție, respectiv care sunt simptomele, cauza și soluția. Pentru o înțelegere mai bună vezi figura 1.

Pasul 3: După completare, fiecare participant va trebui să citească ceea ce a scris pe bilete, fără a menționa însă, denumirea emoției, iar ceilalți va trebui să ghicească. Se dezvoltă astfel empatia și atenția noastră la acțiunile celor din jur și la ceea ce îi determină să acționeze într-un anumit mod,

În următoarele zile am între emoții și arte precum lucru a presupus să ne să creăm contexte de viață, să pe ritmul muzicii, dar și prin

Participarea la curs m-a de informațiile pe care un săi, trebuie, înainte de toate, să determine să se simtă bine, să împărtăși simțirile și trăirile și forțe valorificând ceea ce îi

învățat să realizăm o conexiune muzica, teatrul, dansul. Acest transpunem în anumite roluri și ne exprimăm trăirile prin dans, desen.

determinat să înțeleg că dincolo formator le transmite cursanților treacă de filtrul simțirii, să îi le ofere încrederea de a-și să fie încrezători în propriile diferențiază de restul.

Matei Irina Maria – participant la cursul Entrepreneurship Education.

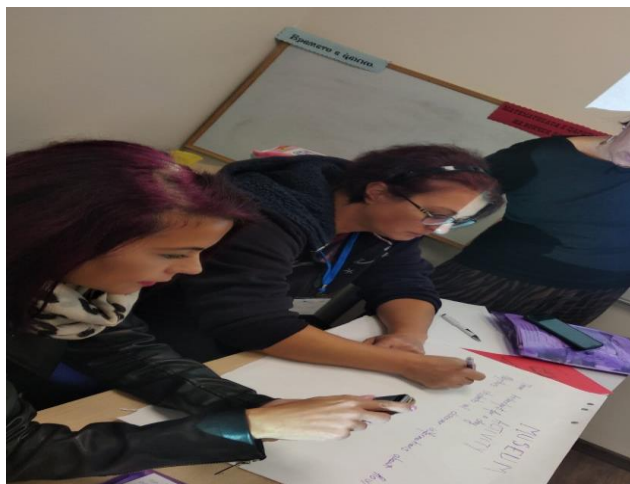

Erasmus+

International
TRAINING CENTER

EDUCAȚIA NONFORMALĂ ÎN PREDAREA DISCIPLINELOR INFORMATICE

În educație, în ultima perioadă s-au produs schimbări majore în modul de abordare a actului didactic și educațional deoarece spațiul formal, respectiv sala de clasă a trecut în anumite perioade în spațiul virtual, iar elevii fizic, erau în locuințele personale, spații neadaptate special susținerii actului didactic tradițional. Astfel educația per ansamblu și-a schimbat viziunea atât în organizarea spațiilor de desfășurare a activităților educaționale cât și a metodelor și practicilor de predare-învățare-evaluare. În aceste condiții formatorii a trebuit să aibă o mai mare flexibilitate, adaptabilitate și rapiditate în adoptarea unor stiluri variate de conducere a activității în funcție de noile situații apărute, acestea fiind o trăsătură caracteristică educatorilor nonformali. Aceste noi condiții au evidențiat importanța și valoarea educației nonformale, deoarece complementaritatea educației nonformale față de educația formală atât sub aspectul conținutului, cât și în ceea ce privește formele și modalitățile de realizare, asimilarea și implementarea la clasă de noi metode și strategii nonformale de către profesori este o șansă în plus în realizarea educației eficiente și de calitate.

Cursul la care am participat *"Inovative Adult Education-From Theories to Practices"* organizat în orașul Shumen din Bulgaria mi-a oferit oportunitatea de a descoperi și exersa strategii inovative de predare nonformală pe care să le pot aplica în activitatea didactică. Noile dispozitive inteligente și portabile oferă profesorilor oportunitatea de a preda disciplinele informatice în spații nonformale, folosind metode și tehnici nonformale de învățare. Strategiile nonformale sunt forme alternative de educație care pot asigura o pregătire practică solidă și să mărească șansele de integrare socio-profesională a elevilor. Scopul utilizării acestor strategii este de a asigura contexte semnificative de învățare care să ofere șanse reale pentru

dezvoltarea competențelor cheie europene, a competențelor transcurriculare care să susțină învățarea pe tot parcursul vieții.

O metodă pe care am studiat-o în acest curs și care mi-a oferit noi perspective pentru predarea unor conținuturi la disciplinele informatice a fost ” Toată lumea este antrenor aici”. Fiecărui cursant i se dă o un cartonaș. Aceștia vor scrie o întrebare despre tema lecției sau o altă temă sau subiect pe care consideră că trebuie rediscutat, ca subiecte putem avea Metode de sortate, Tehnici de programare, Teoria grafurilor.

Cartonașele vor fi adunate, amestecate și reîmpărțite. Cursanților li se va oferi timp necesar să se gândească la răspuns și vor fi încurajați cei care vor să răspundă la întrebarea de pe cartonaș. Activitatea va continua atâta timp cât există interes pentru temă și respondenți.

Pentru evaluarea de final, realizarea feedback-ului se vor folosi întrebări și răspunsuri. Fiecare participant va primi două cartonașe care pot fi de diferite culori diferite pentru a răspunde la întrebările: Mai am întrebări despre... și Pot să răspund la întrebări despre.... Se vor forma grupe și fiecare grupă va alege cele mai interesante răspunsuri dintre cartonașele membrilor și vor împărtăși răspunsurile cu celelalte grupuri. Aceste metode pun în valoare învățarea colaborativă cursanții vor conștientiza mai ușor atât achizițiile realizate prin învățare, cât și acele cunoștințe pe care nu le-au asimilat la un nivel satisfăcător și trebuie remediate.

Lungu Cristina, participant la cursul ”Inovative Adult Education-From Theories to Practices”⁺

INTEGRAREA METODELOR NONFORMALE ÎN ACTIVITĂȚILE DE FORMARE

Educația pe tot parcursul vieții a devenit o prioritate a sistemelor de învățământ la nivel global. Chiar dacă rolul educației de bază, formale, rămâne esențial, învățarea permanentă, împreună cu educația nonformală, vin să personalizeze și să dezvolte aptitudini cât mai apropiate de cerințele pieței de muncă și ale societății actuale. Comisia Europeană a reunit inițiativele sale de formare sub o singură umbrelă - programul de învățare pe tot parcursul vieții, iar acesta conține patru subprograme: Comenius, Erasmus, Leonardo da Vinci și Grundtvig.

Prioritatea centrală a programului de învățare pe tot parcursul vieții este să întărească contribuția adusă de educație și formarea profesională în atingerea obiectivului Lisabona de transformare a Uniunii Europene „în cea mai competitivă economie bazată pe cunoaștere din lume, capabilă de o creștere economică durabilă însoțită de o creștere cantitativă și calitativă a numărului locurilor de muncă și de o mai mare coeziune socială”, potrivit Comisiei Europene.

Participarea la cursul „*Innovative Adult Education – From Theories to Practices*”, organizat de Asociația Pro Dezvoltare DACIA (APDD), în cadrul proiectului „European Training 1 2021-1-RO01-KA121-ADU 000034202, proiect cofinanțat de Uniunea Europeană prin programul Erasmus+ a oferit participanților ocazia să experimenteze o serie întreagă de activități care să faciliteze învățarea și exersarea de noi competențe și abilități pedagogice. Aceste activități au inclus sesiuni de lucru de „spargere a gheții”, de teorie și practică, de energizare a grupului, exerciții despre aplicarea metodelor nonformale în școli, despre

realizarea unui proiect, jocuri de rol, debateri sau realizarea feed-back-ului. Învățarea a fost completată de întâlniri cu personalități din domeniul educației, precum și de vizite la Universitatea din Shumen, Bulgaria, la câteva școli din zonă sau la Muzeul de Istorie din același oraș.

În timpul cursului, participanții au descoperit metode inovatoare în educația centrată pe elev, și-au îmbunătățit competențele didactice și au înțeles mai bine cum să includă educația nonformală în activitatea la clasă. De asemenea, participanții au reușit, astfel, să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare, colaborare, realizare de proiect, prezentare, rezolvarea problemelor, negociere, gândire creativă și critică, lucrul în echipă. La toate acestea s-au adăugat și îmbunătățirea abilităților de comunicare în limba engleză, limba oficială în timpul cursului.

Printre aspectele teoretice discutate s-a numărat și identificarea beneficiilor învățării nonformale care este centrată pe beneficiar și pe nevoile reale de învățare, facilitând identificarea acestora pentru o mai bună adaptare a procesului de învățare. Aici mai putem adăuga că educația nonformală:

- este adaptată comunității, grupului și/ sau individului și presupune o învățare în ritm propriu;
- este structurată și organizată, are atașate obiective clare de învățare și presupune un management eficient al resurselor;
- presupune un proces de învățare, care poate fi încadrat într-un curriculum, conduce la obținerea de rezultate într-o perioadă determinată de timp (de cele mai multe ori mai

Erasmus+

International
TRAINING CENTER

scurtă decât în cazul educației formale), conținuturile putând fi ușor înnoite sau îmbunătățite; presupune extinderea cadrului de învățare, diversificarea și flexibilizarea spațiului și timpului de învățare;

- se bazează pe multe metode active/ interactive și diversificate de învățare;
- ca și celelalte contexte de învățare, învățarea în context non-formal permite acumularea de noi cunoștințe, abilități, atitudini;
- susține dezvoltarea personală a indivizilor/ grupurilor;
- reprezintă în primul rând învățare prin noi experiențe și permite valorificarea experienței anterioare;
- poate să conducă la recunoașterea competențelor dobândite;
- presupune proces de reflecție;
- poate produce o schimbare în bine la nivelul participantului și comunității.

Educația nonformală mai poate fi caracterizată drept dinamică, flexibilă, creativă, inovativă, interactivă, neconvențională, voluntară, opțională, accesibilă, provocatoare, distractivă și lista ar mai putea continua.

În continuare vom descrie câteva activități nonformale care pot fi cu ușurință integrate și în activitățile de învățare:

Erasmus+

Strategii pentru a învăța numele participanților:

- Lanțul numelor: participanții sunt așezați în cerc; fiecare participant își spune numele, adăugând numele celorlalți care s-au prezentat înaintea lui; de exemplu: primul participant își spune numele, al doilea spune numele primului și numele său, al treilea spune primele două nume și pe al său ș.a.m.d.
- Prenume/adjectiv: participanții sunt așezați în cerc; facilitatorul anunță primul tur, în timpul căruia fiecare își va spune prenumele. În al doilea tur, participanții se gândesc la un adjectiv care i-ar descrie. Adjectivul trebuie să înceapă cu aceeași literă ca și prenumele lor, de exemplu: „Eu sunt Camelia și sunt comunicativă.”. Ca alternativă, participanții se pot prezenta spunându-și numele și prenumele, iar apoi două calități care-i caracterizează.

Strategii de formare a grupelor:

- Bomboane de culori/arome diferite: facilitatorul oferă participanților bomboane de culori sau arome diferite. Grupele vor fi formate în funcție de aroma (lămâie, cireșe, portocale etc.) sau culoare bomboanei alese.
- Ziua de naștere sau semnul zodiacal – există posibilitatea ca grupele să nu fie echilibrate numeric.

Exerciții de spargere a gheții:

Îmi place de mine atunci când...

Fiecare membru al grupului va spune ce îi place cel mai mult la propria persoană. Este foarte important ca propoziția de început să fie: „îmi place cel mai mult de mine atunci când...”, practic participanții, vor completa această afirmație cu ceea ce li se potrivește. Este recomandat ca facilitatorul să ofere un exemplu.

Materiale necesare: Nu sunt necesare materiale

Timp necesar: Aproximativ cinci minute.

Desenul de prezentare: participanții vor realiza un desen care să-i reprezinte; alternativă: desenul ar putea să reprezinte starea lor din momentul acela. Materiale: foi de flipchart, markere, creioane colorate. Timp necesar: 5 minute

Logo-ul grupei: activitatea se desfășoară pe grupe; fiecare grupă va realiza un poster care să conțină elemente sugestive pentru toți membrii grupei. Materiale: foi de flipchart, markere/carioci/creioane colorate. Timp de lucru: 10 minute.

Erasmus+

International
TRAINING CENTER

Mărgăritescu Camelia, participant la cursul „Innovative Adult Education – From Theories to Practices”

Erasmus+

FORMATORUL / FACILITATORUL CA MEDIATOR ÎNTRE MODURILE FORMAL - NONFORMAL DE ÎNVĂȚARE

În perioada 22-28.10.2022 am avut plăcerea să particip la Cursul „Applying Non-Formal Education in schools and adult education organizations”, organizat de Asociația Pro Dezvoltare DACIA (APDD), în cadrul proiectului „European Training 1., 2021-1-RO01-KA121-ADU 000034202, proiect cofinanțat de Uniunea Europeană prin programul Erasmus+.

Activitățile au fost structurate pe zile într-un program flexibil cu sesiuni de lucru, ateliere, spargerea gheții, teorie și practică dar și învățare prin activități interactive în natură în parcul Kyoshove sau muzee. Programul a continuat cu vizite la Universitatea Shumen, învățare în muzeu și vizite la școlile din localitate. Sesiunile de lucru au folosit o serie de metode precum: prelegeri, brainstorming, exerciții concrete, discuții, lucru în echipă, jocuri de rol, studii de caz, discuții de grup și activități în aer liber.

Working session

Aplicarea educației non-formale în școli și în educația adulților” prin acest curs structurat și-a propus și a reușit să ghideze participanții prin posibilitățile oferite să integreze metodele de lucru non-formale în orele de educație formală. Scopul general al acestui curs este de a promova excelența în educație, echipând participanții cu cunoștințele și competențele necesare pentru a aplica în mod eficient metodele de lucru non-formale în mediile școlare.

De ce nonformal?

Pentru că nonformalul contribuie în mod evident la dezvoltarea personală și profesională a elevului, flexibil și poate mai rapid decât formalul. Aceasta și datorită faptului

Erasmus+

că nonformalul completează cunoștințele din sistemul formal, vizând cu precădere latura lor practică, exploratorie, în concordanță cu interesele și dorințele participanților.

Valoarea experiențelor de învățare, pentru elevi, în educația nonformală (din perspectiva învățării), este una de natură motivațională, în primul rând. Ei se simt valorizați, capătă încredere în ei, învață să comunice mai bine cu ceilalți, despre o temă oarecare, dacă constată că există un interes din partea profesorului sau a colegilor față de experiențele lor din afara școlii și au astfel oportunitatea de a învăța din mai multe perspective.

Deoarece informațiile din mediul extern școlii sunt organizate pe alte criterii decât cele didactice, în urma parcurgerii acestui curs am ajuns la concluzia că profesorul trebuie să fie pregătit să-și reorganizeze propriul demers în funcție de ceea ce se află dincolo de poarta școlii și de manuale. Altfel spus, trebuie să se adapteze unui univers informațional și organizațional care joacă după reguli pe care nu le poți stabili. El trebuie să identifice căile de a integra toate oportunitățile de învățare externe școlii în propriul său demers didactic pentru a oferi atât un maximum de ofertă educațională, cât și o logică unitară a ceea ce este de explorat. Toate acestea le-am experimentat în urma vizitei și a activităților desfășurate în Muzeul Regional de Istorie din Shumen.

Historical Museum

Muzeele sunt privite ca locuri de conservare a memoriei colective. Situațiile în care se organizează simple “tururi” printr-un muzeu sau în care participarea la activități și ateliere este “lipsită de implicare” încep să fie abandonate treptat în favoarea demersului de colaborare dintre școli și muzee și a proiectelor care extind granițele lucrului în școală, largesc aria de cuprindere a disciplinelor de studiu și admit apariția unei game variate de rezultate, atât scontate, cât și surprinzătoare. Experiența trăită în urma vizitei acestui muzeu, indică, într-adevăr, faptul că potențialul educativ al muzeului sporește când se creează oportunitățile corelării experienței muzeale a elevilor cu munca la clasă. Astfel, pot lucra individual sau în grupuri propriile exponate, cu materiale furnizate de muzeu sau materiale proprii; pot cerceta,

Erasmus+

compara, analiza în diferite forme de organizare un exponat sau un grup de exponate; pot interpreta texte, opere cunoscute, adecvate specificului sau perioadei relevante pentru expoziția vizitată; pot identifica obiectele, caracteristicile și structura lor, obiecte despre care au studiat deja în lecțiile desfășurate în spațiul școlar; pot susține sesiuni de evaluare a competențelor anterior achiziționate etc.

Acest curs a reușit să ajute participanții să adopte principiile și abordările educației non-formale și să fie capabili să răspundă la eterogenitatea populației școlare, dotându-i cu modul de organizare a procesului de învățare și motivând cursanții la autoacțiune, experimentare și învățare activă. În această activitate de mobilitate am învățat:- planificarea, organizarea și furnizarea de activități și instrumente informale;- cum să încurajez motivația, participarea și creativitatea participanților prin învățare non-formală, informală și experiențială.

Certificate ceremony

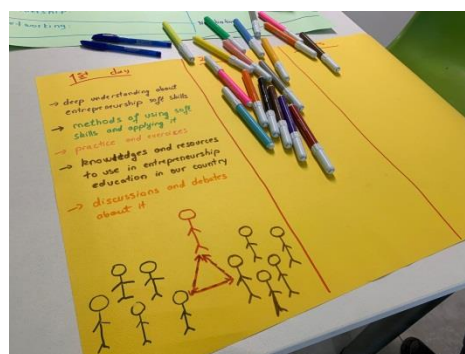
Dumitru Eliza Ramona - participant la cursul Cursul „Applying Non-Formal Education in schools and adult education organizations,,

ABILITĂȚI SOFT ÎN ANTREPRENORAT

Învățarea prin experiență implică participării la curs în gândirea critică, în rezolvarea problemelor și luarea deciziilor în contexte care sunt în mod personal relevante pentru aceștia. Această abordare a învățării implică, de asemenea, crearea de oportunități de dezbatere și consolidare a ideilor și abilităților prin feedback, reflecție și aplicare a ideilor și abilităților în situații noi.

Exemple de bune practici folosite la cursul Entrepreneurship Education din Heraklion, Creta: ice-brakere pentru detensionarea atmosferei și relaxarea participanților, rolle-playing (jocuri de rol) pentru mai bună înțelegere a anumitor situații, studii de caz, vizite de studiu, activități interactive, discuții și prezentări. Toate aceste metode au fost folosite împreună cu reflecția individuală, dar și împreună cu discuțiile de grup.

Obiectivul general al proiectului a fost: Inițierea/extinderea/îmbunătățirea competențelor și schimbul de experiență în angajare pe piața muncii și antreprenoriat. Încurajarea abilităților antreprenoriale. Dezvoltarea de noi competențe pentru angajare.

Acest curs și-a propus să contribuie la educația antreprenorială, de aceea sesiunile de lucru s-au desfășurat în jurul unei mai bune înțelegeri a abilităților soft în antreprenoriat. Pe scurt, prin metodele de învățare amintite mai sus, am înțeles mult mai bine la ce se referă aceste abilități, și anume:

- **importanța comunicării** (verbală, non-verbală, scrisă, ascultare și vizuală),
- **rezolvarea problemelor** (identificați situația - problema, actorii, soluțiile alternative, alegeți una și aplicați-o),
- **gândirea critică** (analizarea contextului, eliminarea credințelor personale și a problemelor legate de acesta, efectuarea judecății,
- **adaptabilitate** (asumăți

riscuri/provocări, fiți deschis la minte, îmbrățișați învățarea, schimbați-vă procesul de gândire),

- **leadership** (motivați-i pe ceilalți să realizeze ceva nou și mai bun, strategii elaborate),
- **networking** (este despre interacționarea și implicarea cu oamenii pentru beneficii reciproce),
- **managementul timpului** (setează mementouri, creați un planificator zilnic, faceți termene limită, blocați distragerile, stabiliți rutina),
- **atitudine pozitivă** (concentrați-vă pe lucruri bune, petreceți mai mult timp cu oameni pozitivi, identificați zonele dvs. de negativitate),
- **munca în echipă** (capacitatea unui grup de a lucra/colabora pentru a îndeplini o sarcină, un proiect),
- **negociere.**

Pe lângă celelalte metode de învățare folosite mai sus, pentru dezvoltarea competențelor antreprenoriale, cea mai utilă consider că a fost cea a schimbului de rol. Prin această metodă s-a urmărit formarea modului de a gândi, simți și acționa, dezvoltarea capacităților empatice, a capacității de a dezvolta situații problematice, înlăturarea comportamentelor inadecvate. Participanții la curs au trebuit să se pună în anumite situații în care nu ar fi ales să fie în viața reală, însă, prin schimbul de rol au avut ocazia să experimenteze mai bine toate situațiile posibile care pot apărea în implementarea unui business plan.

Trandafir Viorel, Participant la cursul "Entrepreneurship Education"

Erasmus+

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ

Educația pentru Dezvoltare Durabilă necesită metode participative de predare și de învățare care să motiveze și să împuternicească cursanții să își schimbe comportamentele și să ia măsuri pentru adaptarea la schimbările climatice și dezvoltarea durabilă.

Cursul la care am participat a promovat gândirea critică, imaginând scenarii viitoare și luând decizii într-un mod colaborativ, ceea ce a dat posibilitatea cursanților să acționeze și să participe cu încredere în situațiile din viața de zi cu zi. Cursul s-a desfășurat prin metode de educație non-formală. Participanții au fost implicați activ în activități creative, interactive și inovative. Au fost efectuate lucrări de grup și individuale și studii bazate pe învățarea experiențială, cursul contribuind la adaptarea și durabilitatea la schimbările climatice. Acesta și-a propus să ajute participanții să adopte principiile și abordările despre schimbările climatice.

Cunoștințe acumulate ca urmare a participării la curs: Cum să te adaptezi la schimbările climatice; Sustenabilitatea mediului în munca de grup; Cum să proiectați un atelier de lucru despre schimbările climatice; Cum să te adaptezi la schimbările climatice; Suntem pregătiți pentru schimbările climatice?; Durabilitate și Sustenabilitate; Obiective de dezvoltare durabilă; Practici de adaptare la schimbările climatice în Europa; Bune practici de durabilitate a mediului; Schimbări climatice; Sustenabilitatea mediului. Resurse alternative; Reciclare; Compostare etc.

METODA “ȘTIU-VREAU SĂ ȘTIU- AM ÎNVĂȚAT” Această metodă poate fi folosită cu succes în educația de mediu deoarece, pornind de la ceea ce observă concret în viața de zi cu zi, participanții pot solicita informații noi determinate de nevoile lor cotidiene.

Etape:

1. “Ce știu despre acest subiect?” - este o fază importantă deoarece sunt actualizate informații și deprinderi mai vechi care, chiar dacă nu au fost dobândite în școală, se pot constitui în suporturi/repere ale învățării ulterioare.
2. “Ce vreau să știu?” reprezintă o etapă foarte importantă deoarece participanții își analizează interesele de cunoaștere prin raportarea la anumite nevoi folosind maniera interogativă. În acest fel, înțelegerea este facilitată de felul în care sunt formulate întrebările, lucru care poate contribui la dezvoltarea gândirii critice a participanților.
3. Învățarea noilor cunoștințe, căutarea răspunsurilor la întrebările formulate în etapa anterioară. În acest interval de timp, curiozitatea participanților este maximă și ea trebuie întreținută prin felul în care sunt concepute conținuturile și în care ele răspund întrebărilor formulate anterior.
4. “Am învățat” este etapa în care participanții conștientizează și folosesc cunoștințele noi raportându-se la întrebările pe care le-au lansat la începutul secvenței de învățare.
5. “Ce doresc să știu în plus despre acest subiect?” reprezintă etapa care pregătește logic și psihologic lecțiile viitoare în sensul că, prin formularea de noi întrebări dictate de nevoile lor de învățare, participanții se implică efectiv în construirea de noi cunoștințe, dobândesc încredere în ideile proprii, aspecte deosebit de importante în autonomizarea lor ca subiecți ai învățării. De exemplu, pe domeniul silvicultură, la tema ”Lucrări silvice de primăvară” discuțiile se vor concentra pe următoarele aspecte: Ce știu despre acest subiect? zonele de pădure defrișate trebuie reîmpădurite; Ce vreau să știu despre acest subiect? Care sunt costurile de împădurire/ha în funcție de specia de arbori plantată? Care este perioada optimă de efectuare a plantațiilor în zona noastră? Cine efectuează lucrări silvice de împăduriri în zonele forestiere? Ce relație există între zonele forestiere defrișate/împădurite și conservarea calității mediului? Ce am învățat despre acest subiect? Costul mediu de împădurire pentru un hectar plantație de brad este de X Ron; Perioada optimă de efectuare a împăduririlor este martie-aprilie; Pădurile contribuie la îmbunătățirea calității apei și solului, filtrând noxele din atmosferă și îmbogățind solul, de asemenea pot regulariza cursul apelor și pot preveni eroziunea solurilor; ele acționează ca un amortizor de temperatură atenuând efectul schimbărilor climaterice; pădurile conservă biodiversitatea, oferind habitat pentru diverse specii de plante și animale.

Ionel Arapalea,

Participant la cursul ” Environmental education and sustainable development”

Erasmus+

DE LA IDEE LA BUSINESS

Învățarea prin experiență este diferită de învățarea pe de rost sau didactică, în care cel care studiază joacă un rol comparativ pasiv. Aceasta cuprinde mai multe metodologii prin care se urmărește a crește nivelul cunoștințelor, a dezvolta abilități, a clarifica valorile și a dezvolta capacitatea oamenilor de a contribui la bunăstarea comunităților lor.

De-a lungul procesului de învățare participantul se implică activ în a pune întrebări, în a investiga, în a experimenta, în a fi curios, în a rezolva probleme, în a-și asuma responsabilitatea, în a fi creativ și în a construi înțelegeri.

După mobilitate, pentru a asigura învățarea pe termen lung și impactul experienței, participanții ar putea avea nevoie de sprijin suplimentar pentru a urma planurile de viață sau pentru a căuta un loc de muncă. Întrucât implică toate părțile interesate ale proiectului, este important să existe o strategie de îndrumare și monitorizare clară și comună, care să îi reunească pe toți lucrând cu aceeași viziune. Exemple de bune practici folosite la cursul Entrepreneurship Education din Heraklion, Creta: ice-brakere pentru detensionarea atmosferei și relaxarea participanților, rolle-playing (jocuri de rol) pentru mai bună înțelegere a anumitor situații, studii de caz, vizite de studiu, activități interactive, discuții și prezentări. Toate aceste metode au fost folosite împreună cu reflecția individuală, dar și împreună cu discuțiile de grup.

Prin Planul de acțiune Antreprenoriat 2020 și Comunicarea privind reproiectarea educației, Comisia Europeană a evidențiat necesitatea de a integra educația în afaceri în toate domeniile educației, inclusiv învățarea non-formală.

De aceea, pentru a sprijini productivitatea și creșterea în Europa, este vital să se investească în educație și formare. Europa are nevoie de antreprenori creativi și inovatori; are nevoie, de asemenea, de o forță de muncă flexibilă și rezistentă, dotată cu competențele necesare și de bază. Comisia Europeană recunoaște educația antreprenorială ca un mijloc de stimulare a spiritului antreprenorial al tinerilor.

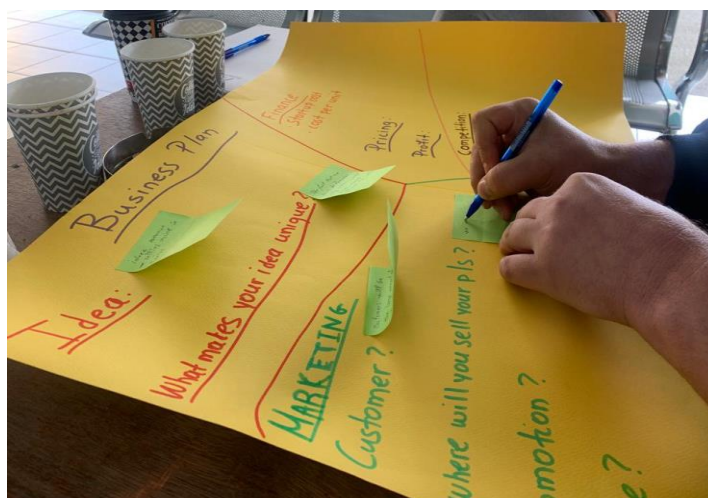

În mod concret, după ce am discutat și am înțeles mult mai bine importanța dezvoltării competențelor antreprenoriale și mai exact a abilităților soft folosite în implementarea unui business, am realizat un plan de afaceri, pornind de la o idee și trecând prin toate etapele menționate mai jos. De asemenea, am discutat fiecare etapă în parte și am înțeles de ce fiecare este importantă în realizarea unui plan de afaceri cât mai bun.

Planificarea unei idei și dezvoltarea unei afaceri:

- **Găsiți o idee**
 - Ce face ideea dvs. unică?
- **Marketing**
 - Clienți
 - Unde vă veți vinde produsul/serviciile?
 - Promovare
 - Locație
- **Finanțare**
 - Cost de pornire
 - Cost pe unitate
- **Prețuri**
- **Profit**
- **Concurență.**

Prin acest curs s-a urmărit creșterea abilității grupului ținută de a materializa idei de afaceri și asigurarea unor oportunități sporite pentru participarea activă și creșterea adaptabilității pe o piață a muncii flexibilă și inclusivă. Acest obiectiv a fost atins mai ales prin metodele de învățare folosite pe parcursul cursului, dar cu precădere dezbaterile a fost una dintre cele mai folosite.

În acest fel, am avut ocazia să înțelegem mult mai bine pașii necesari premergători unui business, creșterea nivelului de conștientizare și promovare a spiritului antreprenorial. Prin dezvoltarea gândirii analitice, culturii generale, cunoștințelor despre erorile de gândire, dar și a încrederii în sine, dezbaterile pregătesc cu adevărat un posibil antreprenor.

Trandafir Claudia Nicoleta, Participant la cursul "Entrepreneurship Education"

INTEGRAREA JOCULUI ÎN EDUCAȚIE ȘI FORMARE

Persoanele care se joacă, sunt sănătoase deoarece, le crește nivelul de dezvoltare din punct de vedere al relaționării cu ceilalți.

Joaca se desfășoară în timpul liber ca o metodă de relaxare.

Apoi, se poate învăța pe bază de joc.

Pe lângă acestea, s-a implementat un nou concept, acela de Gamification, care presupune transpunerea unui context de învățare, într-o situație asemănătoare unui joc, iar Game – based learning, reprezintă învățarea prin intermediul jocului, acesta putând să fie utilizat de către profesor, ca mijloc didactic în sala de clasă.

Gamification, poate fi utilizat în sala de clasă, prin transformarea unei lecții, într-o situație de joc. Participanții pot să participe la lecția – joc, creând personaje sau jucând pe echipe, acumulează puncte și sunt recompensați în funcție de punctajul acumulat.

Gamification este de ajutor caformatorilor care reușesc să le acapareze atenția cursanților, care sunt atrași în procesul de învățare cu recompense pentru efortul lor.

Procesul de învățare este mai distractiv și interactiv, participanții fiind integrați pe deplin în acest proces de învățare, datorită Gamification in e-learning.

Atunci când cursanții se distrează și se simt bine în procesul de învățare, aceștia participă activ și reușesc să asimileze mai bine informațiile oferite de către formator și să ajungă mai ușor la soluții.

Game-based learning (învățarea pe bază de joc), presupune utilizarea jocurilor pentru îmbunătățirea procesului de învățare.

Unele jocuri folosite la clasă de către formator sau facilitator, ca de exemplu: Kahoot, Quizizz, Plickers, Minecraft, sunt atrăgătoare pentru participanți și pot fi folosite cu succes în procesul de învățare.

Pentru a reuși să învețe prin joc, este imperios necesar ca cursanții să fie pe deplin implicați și concentrați și să depună un nivel optim de efort când se angajează într-un joc interactiv.

Învățarea bazată pe joc și gamification, oferă participanților inspirație și motivație pentru a se implica activ și voit în procesul de învățare, obținând rezultatele dorite.

Predescu Daniela, participant la cursul Game-Based Learning and Gamification .

O EXPERIENȚĂ ÎN BULGARIA

Mereu mi-a plăcut să trec peste Dunăre la vecini unde similaritățile și diferențele dintre Bulgaria și România m-au atras mereu da această țară. Primul lucru care m-a impresionat a fost căldura cu care am fost primiți și cât de repede ne-au făcut să ne simțim ca și cum am fi fost acasă.

În prima zi de activități ne-am prezentat fiecare iar după aceea ne-au fost împărțite foi de hârtie pentru că a trebuit să desenăm o imagine care să ne reprezinte. Eu am desenat un melc cu o cochilie făcută dintr-un craniu înconjurat de tot felul de flori pentru că reprezintă frumusețea într-o lume ostilă, ceea ce vreau eu să creez.

De asemenea, ne-au fost prezentate diferitele tipuri de educații, anume educația formală, educația informală și educația non-formală. După ce ne-au fost prezentate în detaliu, explicate și date exemple am fost împărțiți în grupe pentru a arăta ce am înțeles din prezentare. Ce mi-a plăcut mie cel mai mult a fost modul în care am fost împărțiți pe grupe. Am avut de ales niște ciocolățele în formă de ochi dintr-un pachet. Ciocolățelele erau de culori diferite așa că cei care aveau aceeași culoare formau o grupă. După formarea grupelor, am putut să mâncăm ciocolățelele.

Mi-a plăcut foarte mult activitatea din muzeul de arheologie. La intrarea în muzeu ne-au fost împărțite fișe desenate de fiica coordonatoarei cu un personaj arheolog care avea diferite cerințe pentru noi. Eu am avut de găsit cel mai vechi obiect din întregul muzeu și sunt destul de sigură că acela era o bucată dintr-un perete. Am avut ocazia să vedem morminte vechi, bijuterii din aur și din diferite pietre prețioase.

În perioada în care ne aflam în Bulgaria avea loc și o eclipsă solară parțială pe care am văzut-o prin niște ochelari speciali. În ziua eclipsei s-au strâns foarte mulți oameni în parcare observatorului. Eclipsa a durat destul de mult având în vedere faptul

Erasmus+

că încă o puteam vedea chiar și când eram la masa. Datorită ochelarilor speciali, am reușit să fac și poze eclipsei!

Am fost în vizită și la o școală din Shumen. Am rămas foarte impresionată de aceasta deoarece aveau echipamente noi și multe activități extrașcolare. Unele coridoare fuseseră transformate în spații pentru pictat și spații de exercițiu fiind dotate cu șevalete și respectiv aparate de sport precum greutăți și benzi de alergare. Culoarele școlii erau pline de viață acestea fiind pictate cu diferite imagini precum animale marine care mi-au atras atenția. În cadrul școlii se aflau și laboratoare precum laboratoare de biologie, fizică și chimie dar și laboratoare de informatică toate dotate cu materiale noi.

Am vizitat, de asemenea și o peșteră populată de lilieci. Mai întâi ne-a fost prezentată zona geografică, după care a trebuit să urmărim un traseu prin pădure. După ce am ajuns la intrarea în peșteră ni s-a făcut un scurt instructaj după care a trebuit să mai coborâm puțin pentru a ajunge în peștera propriu-zisă. Trebuia să facem liniște ca să nu trezim liliecii care dormeau pe tavanul peșterii. Era destul de frig în peșteră și trebuia să avem grijă să nu alunecăm pe gheața ce s-a format pe jos. La un moment dat un liliac a zburat chiar pe lângă urechea mea!

După această experiență prin Bulgaria, aș vrea să mai vizitez țara pentru a descoperi ce mai ascunde.

Răducu Maria-Emilia, participant la cursul "Applying Non-Formal Education in schools and adult education organisations"

Erasmus+

BULGARIA-O EXPERIENȚĂ NON-FORMALĂ

Proiectul Erasmus din Bulgaria a adus un plus valoare nevoi mele de formare profesională. Similaritățile dintre țara mea și vecinii noștri m-au ajutat să mă simt mai confortabil. Întreaga echipă am descoperit aceste asemănări prin vizitele făcute atât în oraș, în comunitate, cât și în instituțiile de învățământ.

Cetățenii bulgari sunt foarte prietenoși și au contribuit la experiențele noastre pozitive. Am avut ocazia să aflu mai multe despre cultura acestor oameni și despre sistemul lor educational.

În prima zi, așa cum ne așteptam, a trebuit să ne prezentăm. După ce ne-am spus numele și ocupațiile, majoritatea fiind formatori, fiecare a trebuit să desenăm o imagine care să ne reprezinte. Am putut să desenăm orice voiam noi. Toată lumea și-a adăugat puțin din personalitate în desenele lor. Unul dintre participanți și-a desenat portretul, altcineva a desenat o plajă cu o barcă sau flori. Aceasta activitate a fost foarte relaxantă și distractivă ceea ce m-a făcut să mă gândesc să adopt această tehnică de cunoaștere la orele mele.

Aflându-ne pe tema educației, am avut ocazia să vizităm o școală din orașul Shumen, unde ne-am aflat pe parcursul proiectului. Echipamentele noi, spațiile amenajate pentru recreere și activitățile extrașcolare m-au impresionat enorm de mult. Curtea școlii era foarte mare și cuprindea două terenuri de sport sintetice și două terenuri de ciment. Școala era amenajată într-un patrat, cu spațiul din mijloc gol, unde se afla unul dintre terenurile de ciment. În acest spațiu se aflau diferite scaune și băncuțe, care arătau foarte confortabil, pe care elevii puteau să stea și să se relaxeze în pauze.

În calitate de formator și profesor de T.I.C și un pasionat de științe, am fost impresionat de laboratoarele dotate conform standardelor.

În mod evident, am luat parte și la prezentarea diferitelor tipuri de educație. Educația formală, cu care eram noi obișnuiți și celelalte două tipuri de educație, cea informală și cea non-formală. Principalele caracteristici ale educației formale sunt, în primul rând introducerea persoanelor în studiu intelectual și posibilitatea de a lega cunoștințele, având la bază cunoștințele teoretice. Personalul didactic specializat ce desfășoară activitatea formală ajută la formarea omului, rolul principal al educației formale. Educația non-formală cuprinde activități ce se desfășoară în afara clasei și are ca obiectiv dezvoltarea abilităților naturale ale unei persoane, prin antrenarea acesteia în procesul de dezvoltare a unui proiect în orice domeniu de activitate. În final, educația informală se referă la activitățile zilnice care nu sunt organizate prin care se dobândesc informații și cunoștințe care ne structurează atitudinile și convingerile.

Experiența dobândită în proiectul Erasmus+ în Bulgaria m-a ajutat să înțeleg diferitele situații din care poți să te educi, atât într-un mediu intelectual cât și în viața de zi cu zi.

Erasmus+

Erasmus Learn

ITC International
TRAINING CENTER

*Răducu Emilian, participant la cursul
"Applying Non-Formal Education in schools and adult education organisations"*

EDUCAȚIA NONFORMALĂ ÎN VIAȚA COTIDIANĂ

În ultimii ani educația nonformală a ajuns să dea o binevenită mână de ajutor sistemului tradițional de educație pentru a ține pasul cu realitățile și nevoile vremurilor.

Educația nonformală este cea mai nouă abordare a învățării prin activități plăcute și motivante. Avantajele sale multiple înglobează bifarea tuturor deprinderilor specifice sistemului tradițional de învățământ, cu un aport suplimentar de abilități câștigate în condițiile unei libertăți de exprimare maxime.

Educația nonformală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică. Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea de a cunoaște și de a te dezvolta.

Din punct de vedere etimologic, termenul de educație nonformală își are originea în latinescul “nonformalis”, preluat cu sensul “în afara unor forme special/oficial organizate pentru un anumit gen de activitate”. Nonformal nu e sinonim cu needucativ, ci desemnează o realitate educațională mai puțin formalizată sau neformalizată, dar întotdeauna cu efecte formative/educative.

Din punct de vedere conceptual, educația nonformală cuprinde ansamblul activităților și al acțiunilor care se desfășoară într-un cadru instituționalizat, în mod organizat, dar în afara sistemului școlar, constituindu-se ca “o punte între cunoștințele asimilate la lecții și informațiile acumulate informal”.

Educația non formală cuprinde activități organizate în afara sistemului școlar, care oferă șansa de a pune în practică cele învățate la lecții și, mai ales, de a completa setul de experiențe valoroase pentru dezvoltarea personală și profesională.

Caracteristici ale învățării nonformale sunt:

- ✦ Este centrată pe individ și nevoile, interesele sale
- ✦ Se desfășoară în mod organizat în afara școlii
- ✦ Nu are caracter obligatoriu, participă cine vrea
- ✦ Permite asimilarea de noi cunoștințe, idei, viziuni
- ✦ Folosește metode practice, interactive și diverse de formare
- ✦ Nu are limită de vârstă, se bazează pe învățarea pe tot parcursul vieții

Erasmus+

Care sunt beneficiile educației nonformale?

- † Poți crea propria programă de educație, centrată pe nevoile și interesele copilului
- † Susține procesul de autocunoaștere care stă la baza dezvoltării armonioase
- † Oferă o înțelegere mai bună asupra societății și a mediului
- † Determină o atitudine activă și participativă
- † Stimulează dezvoltarea de noi abilități și talente
- † Ajută la formarea unui set personal de valori
- † Ajută la dezvoltarea individuală dar și integrarea într-o echipă

Toate aceste beneficii derivă din faptul că educația nonformală pune individul în centrul procesului de formare și asigură mediul necesar identificării și dezvoltării înclinațiilor, aptitudinilor și abilităților personale.

Cine organizează activități nonformale?

- † ONG-uri cu profiluri diverse - mediu, cultură, educație, integrare socială, drepturile omului, etc.
- † Unități de învățământ
- † Școli de specializare
- † Centre culturale și sportive
- † Instituții precum muzee, teatre
- † Companii private
- † Asociații profesionale

Ai la dispoziție o mulțime de opțiuni atunci când vrei să explorezi învățarea nonformală și din ce în ce mai mulți jucători se alătură cu inițiative și programe de educație nonformală prin activități care completează abordarea mai mult teoretică din școală.

Iată câteva exemple de activități nonformale care completează cu succes educația tradițională abordate la cursul la care am participat:

Activități extracurriculare - precum - excursii, proiecte sociale și culturale, acțiuni ecologice, cercuri pe discipline.

Cursuri de comunicare online. Prezența online face deja parte din rutina digitală a tinerilor, și a adulților, iar educația pe tema comunicării în mediul online este puțin abordată. Dar nu trebuie să lipsească din educația nonformală, cursuri care ajută participanții să învețe cum să fie prezenți online în siguranță și să poată identifica sursele de pericol.

Cursuri de programare jocuri. Pasiunea pentru jocuri se poate transforma într-o carieră în domeniul tech unde participant, descoperă culisele jocurilor preferate pentru a învăța să creeze unele proprii folosind cunoștințele obținute de la cursurile de informatică.

Cursuri video. Pasiunea pentru foto-video este una de viitor într-o lume dominată de vizual iar cadrul tradițional oferă posibilități limitate de explorare a acestui talent. Se poate dezvolta urmând un curs de producție și editare video unde participanții învață cum să filmeze, să

Erasmus+

editeze, chiar să folosească un green screen pentru rezultate spectaculoase.

Cluburi sportive. Include educația fizică în programul de formare, orele de învățare nu sunt, de multe ori suficiente. Practicarea de sporturi vine cu beneficii deja cunoscute, amintim doar câteva precum - îmbunătățește concentrarea și atenția, crește încrederea în sine, combate depresia și anxietatea.

Activități outdoor . Activitățile în aer liber sunt esențiale pentru o dezvoltare armonioasă, mai ales în vremurile actuale în care ne petrecem timpul în fața unor ecrane și avem nevoie să ne deconectăm. Organizații cum sunt Cercetașii României oferă distracție cum un scop - acela de a ști, de a explora și de a descoperi lumea și pe tine.

Acțiuni ecologice. Activitățile ecologice au căpătat amploare în ultimii ani și sunt o bună ocazie pentru tineri, dar și adulți, să observe impactul omului asupra mediului și să se implice activ pentru a aduce o schimbare în comunitatea lor.

Ateliere de creație . Înclinația către creație, fie că vorbim de haine, tablouri, sculpturi, aplicații sau chiar roboți poate fi explorată cu succes prin participarea la ateliere sau cursuri. La cursurile de robotică tinerii învață cum să creeze propriul robot inteligent descoperind soluții la provocări de robotică și inginerie.

Ateliere de teatru și actorie. Sunt activități nonformale care ajută tinerii să-și dezvolte abilitățile de exprimare și comunicare, de vorbit în public, de lucrat într-o echipă. Sunt o bună ocazie pentru tineri să descopere diverse roluri din domeniul artistic - actor, scenarist, regizor, inginer de sunet sau lumini.

Zilele porților deschise. Unele companii și instituții organizează evenimente cum sunt zilele porților deschise în care publicul are ocazia să arunce o privire asupra întregului proces de producție sau funcționare. Sunt o bună sursă de informații despre domeniile de interes și o ocazie să descopere lucruri noi.

Educația nonformală însoțește cu succes formarea educațională și rămâne una dintre variantele optime pentru susținerea plăcerii de cunoaștere și de afirmare profesională în lumea contemporană.

Bibliografie:

1. Cucoș, C., 1998, Psihopedagogie, Editura Polirom, Iași ;
2. Joița, E., 2003, Pedagogie și elemente de psihologie școlară, Editura Arves, Craiova;
3. Toader, A.D., 1995, Psihologia schimbării și educația. Polarități și accente ale procesului educațional, EDP, București.
4. <https://www.logiscool.com/ro/blog/ghid/educatia-nonformala>

Autor: Serbana Cristina, participant la cursul „European Training 1: Applying Non-Formal Education in schools and adult education organizations”

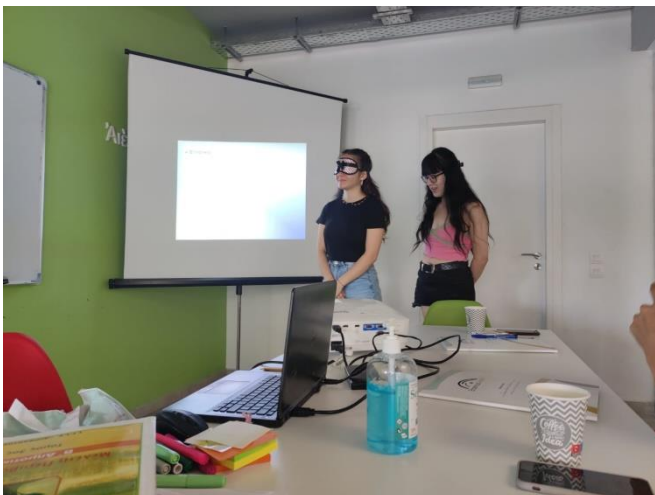
Erasmus+

ENTREPRENEURSHIP EDUCATION

Erasmus+ este programul Uniunii Europene pentru educație, formare, tineret și sport. Este necesar ca cetățenii europeni să fie mai bine înzestrați cu cunoștințele, aptitudinile și competențele necesare într-o societate care se schimbă într-un ritm dinamic și care este tot mai mobilă, mai multiculturală și mai digitală. Șederea în altă țară pentru a studia, a învăța și a munci ar trebui să devină standardul, iar oportunitatea de a învăța încă două limbi pe lângă limba maternă ar trebui să fie oferită tuturor.

Pentru a îmbunătăți impactul calitativ al acțiunilor sale și pentru a asigura egalitatea de șanse, programul se va adresa, în mod mai eficient, unui număr mai mare de persoane de vârste diferite, provenind din medii culturale, sociale și

economice diverse. Obiectivul principal al programului este să devină mai accesibil persoanelor care au mai puține oportunități, inclusiv persoanelor cu dizabilități și migranților, precum și cetățenilor Uniunii Europene care locuiesc în regiuni îndepărtate sau care se confruntă cu dificultăți socioeconomice. Astfel, programul își va încuraja, de asemenea, participanții, în special tinerii, să se implice și să învețe să participe la societatea civilă, sporind gradul de conștientizare cu privire la valorile comune ale Uniunii Europene.

Din acest motiv, am ales să particip la un curs ce s-a desfășurat în Heraklion, Grecia, Creta. În acest curs, mi-am dezvoltat abilități pe care nu știam că le am și am fost pusă în situații fulger, benefice pentru dezvoltarea personală. Pe lângă faptul că am învățat ce înseamnă cooperarea, munca în echipă, am învățat să valorific elementele de formare ca și individ. Să mă cunosc pe mine însămi, ca mai apoi să îi cunosc pe ceilalți.

Am început prin diferite jocuri de dezvoltare, unul dintre ele fiind acela unde a trebuit să identificăm “problema propriei vieți”, ceva ce probabil ne făcea să stăm în loc de multe ori, fără să conștientizăm substratul. Un alt joc a fost cel al emoțiilor, ce ne-a ajutat să le identificăm în concordanță cu diferite acțiuni.

În următoarele zilele am îmbinat emoțiile cu arta, teatrul, desenul. Ne-am transpus în diferite roluri, am lăsat creativitatea să se exprime liber și să ne scoată din zona de confort, oferindu-ne astfel sentimentul de libertate, de evadare din cutie.

Udrică Ana-Ștefana - participant la cursul Inclusive Education

Erasmus+

GESTIONAREA DEȘEURILOR DIN ZONELE RURALE BUNE PRACTICI

În perioada 21.10.2022 – 30.10.2022 am participat la cursul „Environmental education and sustainable development”, oferit de organizația „Utopia Education Art and Media Organization” din Turcia. Această organizație este recunoscută la nivel național datorită demersurilor și activităților pe care le desfășoară în domeniul protecției mediului. Sediul organizației și sălile de activități se află la marginea orașului în mijlocul unei plantații ecologice de portocali și măslini.

Am învățat de la acest curs că Educația pentru Dezvoltare Durabilă necesită metode participative de predare și de învățare care să motiveze și să împuternicească cursanții să își schimbe comportamentele și să ia măsuri pentru adaptarea la schimbările climatice

și dezvoltarea durabilă. Cursul a promovat gândirea critică, imaginând scenarii viitoare și luând decizii într-un mod colaborativ, ceea ce a dat posibilitatea cursanților să acționeze și să participe cu încredere în situațiile din viața de zi cu zi.

Cursul s-a desfășurat prin metode de educație non-formală. Participanții au fost implicați activ în activități creative, interactive și inovative. Au fost efectuate lucrări de grup și individuale și studii bazate pe învățarea experiențială, cursul contribuind la adaptarea și durabilitatea la schimbările climatice. Acesta și-a propus să ajute participanții să adopte principiile și abordările despre schimbările climatice.

Cunoștințe acumulate ca urmare a participării la curs: Cum să te adaptezi la schimbările climatice; Sustenabilitatea mediului în munca de grup; Cum să proiectați un atelier de lucru despre schimbările climatice; Cum să te adaptezi la schimbările climatice; Suntem pregătiți pentru schimbările climatice?; Durabilitate și Sustenabilitate; Practici de adaptare la schimbările climatice în Europa; Bune practici de durabilitate a mediului; Schimbări climatice; Sustenabilitatea mediului. Resurse alternative; Reciclare; Compostare etc.

Un exemplu de bună practică învățat la curs, pe care doresc să împărtășesc, este cum să gestionăm deșeurile din zonă rurală.

Sunt necesare diferite inovații tehnice și sociale pentru sectorul de gestionare a deșeurilor solide din orașele mari și din zonele rurale, ca regiuni geografice specifice. În ciuda faptului că haldele reprezintă cel mai rău scenariu în practicile actuale de gestionare a deșeurilor în ceea ce privește protecția mediului și sustenabilitatea, acestea s-au folosit în întreaga lume, în special în regiunile periurbane și rurale.

Depozitul este, în mod istoric, opțiunea de bază și cea mai convenabilă în tratamentul de gestionare a deșeurilor utilizat de așezările umane din întreaga lume, împreună cu practicile de poluare a oceanelor și a râurilor.

Factorii care contribuie la existența depozitelor neconforme în zilele noastre:

- lipsa politicii și finanțarilor guvernamentale.
- dificultati în problemele politice referitor la planificarea pe termen lung în gestionarea deșeurilor,
- comportamentul social și rezistența la schimbări.
- infrastructură slabă de gestionare a deșeurilor.
- calitatea scăzută serviciilor de gestionare a deșeurilor
- lipsa fondurilor,
- gradul scăzut de conștientizare a populației privind protecția mediului.
- piața scăzută a materialelor reciclate.

Soluții și propuneri

Recuperarea tradițională a deșeurilor menajere la nivelul gospodăriei, compostarea la domiciliu și hrana animalelor a preluat o parte din fracțiunea de deșeuri biologice de la deșeurile aruncate în aceste zone.

Îmbunătățirea procedurii de compostare la domiciliu în comunitățile rurale este o soluție eficientă din punct de vedere al costurilor și ecologică, dacă este efectuată corect, evitând pierderile de deșeuri biologice. Reutilizarea și reciclarea diferitelor articole (sticlă, sticle de plastic, materiale de construcții și metal) la nivelul gospodăriei diminuează, de asemenea, cantitățile potențiale de deșeuri eliminate necontrolate. În mod frecvent, populația rurală din țările cu venituri mici și medii se bazează pe combustibili solizi (lemne de foc, balegă și reziduuri de culturi) ca sursă de energie pentru uz casnic.

Fracțiunile de lemn, rumeguș, hârtie și carton sunt folosite pentru arderea directă ca sursă de energie de încălzire la nivelul gospodăriei sau gunoi de grajd al animalelor în regiunile fără acces la zonele forestiere.

Din păcate, în multe zone rurale, cuptoarele tradiționale sunt sobe și cuptoare de lut primitive, extrem de poluante pentru aer și extrem de ineficiente energetic. Arderea incompletă a biomasei solide sau arderea la temperaturi mai mici de 800°C duce la expunerea de particule (PM), monoxid de carbon (CO), oxizi de azot și oxizi de sulf (SO_x, NO_x) și fosgen, care a fost legată de ratele ridicate de morbiditate și mortalitate din aceste zone.

Deșeurile agricole (de exemplu, paie, tulpini, coji, lemn și rumeguș) sunt adesea eliminate prin arderea în câmpuri deschise cu expunere la pericol de incendiu. Deșeurile menajere (deșeuri biologice, materiale plastice, textile etc.) sunt, de asemenea, predispose la practici de ardere deschisă.

Deșeurile mixte pot conține articole periculoase (deșeuri electronice, baterii, uleiuri, solvenți, vopsele, lemn contaminat și produse farmaceutice) care sunt eliberate în atmosferă, sol și apele subterane. Substanța periculoasă obișnuită utilizată în mediul rural include insecticid, pesticid, fungicid, erbicid, îngrășăminte chimice, substanțe chimice utilizate pentru afumare, agenți de curățare utilizați în zootehnie și deșeuri medicale. O astfel de fracțiune periculoasă trebuie separată, colectată și gestionată de deșeurile menajere obișnuite.

În cel mai rău caz, este posibil ca gospodăriile rurale să nu aibă acces la utilitățile de bază (sursă îmbunătățită de apă potabilă, salubritate, servicii de gestionare a deșeurilor), iar corpurile de apă din apropiere sunt poluate de deversarea deșeurilor și closete deschise.

Cantitățile de deșeuri municipale generate și necolectate de către operatorii de deșeuri sau de serviciile publice de salubritate sunt susceptibile de a fi arse sau aruncate necontrolat, poluând mediul local și amenințând sănătatea publică. Astfel de deșeuri poluează afluenții și râurile, lacurile și zonele de coastă; astfel, resturile plutitoare invadează ecosistemele marine și oceanice. Poluarea cu plastic, în special microplasticele necompostabile, reprezintă o amenințare notorie pentru viața sălbatică marină, iar suprafețele mari de oceane concentrează astfel de resturi de plastic datorate curenților.

Regiunile rurale fără acces la servicii formale de colectare a deșeurilor trebuie încurajate să practice compostarea la domiciliu sau vermicompostarea pentru a obține un îngrășământ natural calitativ. Agricultură ecologică urmărește să reducă costurile externe, să producă randamente bune, să economisească energie, să mențină biodiversitatea și să mențină sănătatea solului. Procesul de compostare poate acoperi diverse surse de deșeuri biologice

(municipale, de canalizare și agricole) preluând astfel de fracțiuni de la practicile de descărcare deschisă sau de ardere deschisă.

Dacă toate deșeurile menajere globale derivate din materiale organice care părăsesc în fiecare an terenurile cultivate (6,8 miliarde de tone) ar fi tratate prin procesul anaerob / aerob, s-ar putea produce aproximativ 4 miliarde de tone de sol foarte bun, evitând emisiile de 1,4 miliarde de tone de CO₂ echiv.

Zonele rurale slab populate, care sunt îndepărtate de zonele urbane majore, sunt de obicei cele mai neglijate de serviciile de gestionare a deșeurilor. Operatorii de deșeuri evită astfel de zone, iar autoritățile locale furnizează resurse financiare reduse sau reduse pentru a furniza servicii publice adecvate. În plus, constrângerile geografice (munți, dealuri, platouri înalte, regiuni carstice și zone umede) îngreunează implementarea unor instalații adecvate de gestionare a deșeurilor.

Cele patru tehnologii fundamentale pentru deșeurile agricole și fracția organică a deșeurilor solide municipale adecvate comunităților rurale sunt:

- a) furajele pentru animale,
- b) brichetarea,
- c) digestia anaerobă (biogaz) și
- d) compostarea cu alte tehnici de reciclare a deșeurilor solide.

Astfel de facilități pot deservi comunitățile rurale fără acces la sisteme formale de gestionare a deșeurilor specifice zonelor urbane. Aceste tehnologii pot fi integrate într-un singur complex de deșeuri rurale pentru a atinge un obiectiv dezirabil de zero deșeuri și poluare.

Modele de bune practici din alte țări împărtășite la curs

Gestionarea inovatoare a deșeurilor municipale rurale este un factor cheie pentru eficiența resurselor.

Bune practici în gestionarea deșeurilor în zone rurale îndepărtate din Spania. Gestionarea deșeurilor în comunitățile rurale spaniole izolate. 23% din populația spaniolă trăiește în zonele rurale. Unele dintre aceste zone au, de asemenea,

Erasmus+

caracteristici care le fac zone izolate, cum ar fi distanța până la instalațiile de transfer / procesare / selecție sau dificultatea de acces în anumite perioade ale anului. Aceste caracteristici reprezintă o provocare pentru gestionarea deșeurilor municipale.

O mică localitate din Mallorca, Puigpunyent, a implementat colectarea selectivă „door-to door” încă din 2004. În această localitate colectarea fracției organice se realizează separat. Utilizarea pungilor compostabile pentru fracțiunea organică este obligatorie, iar Consiliul Local le distribuie gratuit prin intermediul partenerilor de retail. Magazinele țin evidența sacilor livrați, informând periodic Consiliul Local.

Hârtia / cartonul și sticla sunt încă adunate în containere prin „zone cu contribuție nepermanentă”, care sunt prezente o zi pe săptămână prin plasarea unui container de aproximativ 100 de litri într-un anumit loc. Aceste zone sunt situate pe cele mai populate străzi (aproximativ 50 de puncte pentru o populație de 1.500 de locuitori).

Gestionarea deșeurilor în zonele rurale din Republica Cehă. Un model de bune practice în gestionarea deșeurilor din zonele rurale este prezent chiar și în Republica Cehă. În Republica Cehă rata medie de producere a deșeurilor este mai mică: 0,8 kg / cap de locuitor/zi și semnificativ mai mică decât media UE de 1,3 kg / cap de locuitor / zi. Legea privind deșeurile din Republica Cehă impune administrației municipalităților și comunelor să amenajeze locuri în care deșeurile să fie colectate separat (în special sticlă, hârtie, plastic, metale și deșeuri biodegradabile).

Reciclarea și recuperarea sunt deja o opțiune de tratament bine stabilită în Republica Cehă.

Concluzii. Toate acestea trebuie să atragă atenția asupra sectorului de gestionare a deșeurilor solide către zonele rurale unde practicile proaste și amenințările la adresa sănătății publice ar putea fi evitate prin căi tradiționale și integrate de gestionare a deșeurilor.

Educarea populației și extinderea serviciilor de colectare a deșeurilor în zonele rurale ar trebui să fie o prioritate pentru toți. Reducerea deșeurilor agricole și municipale de la haldele neconforme și practicile de ardere în locuri deschise trebuie evitate prin soluții inteligente la nivel local, care sunt rentabile.

Arapalea Anca - Participant la cursul "Environmental education and sustainable development"

EDUCAȚIE INCLUSIVĂ

Educația Inclusivă se referă la un sistem educațional care include și respectă diversitatea elevilor, inclusiv cei cu nevoi speciale sau dizabilități. Scopul acestui sistem este de a asigura o educație de calitate pentru toți participanții, indiferent de abilitățile lor, astfel încât să poată dezvolta potențialul lor la maximum.

Această abordare se concentrează pe adaptarea mediului educațional pentru a se potrivi nevoilor fiecărui elev și nu invers. Formatorii și personalul educațional trebuie să fie pregătiți să lucreze cu participanți cu nevoi speciale și să înțeleagă că fiecare cursant are abilități unice și talente pe care le poate contribui la clasă.

Educația inclusivă promovează o cultură de acceptare și respect pentru diversitate, ceea ce poate ajuta la reducerea discriminării și la creșterea înțelegerii dintre cursanți. De asemenea, poate îmbunătăți încrederea și stima de sine a celor cu nevoi speciale, deoarece sunt valorăți și acceptați pentru cine sunt.

Participarea la un curs legat de Educația Inclusivă este foarte importantă pentru profesioniștii din domeniul educației adulților. Acest lucru poate ajuta la dezvoltarea cunoștințelor și abilităților necesare pentru a lucra cu participanți cu nevoi speciale și a crea un mediu educațional inclusiv. Printre altele, poate oferi o înțelegere mai profundă a conceptului de Educație Inclusivă, a principiilor și strategiilor practice, a legilor și regulamentelor care guvernează acest sistem educațional, oportunități de networking cu alți profesioniști din domeniu, precum și un impact pozitiv asupra vieții participanților cu nevoi speciale.

Participarea la un astfel de curs poate fi un pas important spre dezvoltarea profesională și spre contribuirea la crearea unui sistem educațional mai inclusiv și accesibil pentru toate persoanele participante, indiferent de vârstă.

Ursescu Elena-Catalina - participant la cursul Inclusive Education

ÎNVĂȚAREA PE BAZĂ DE JOC ȘI GAMIFICAREA ÎN PROCESUL DE EDUCAȚIE ȘI FORMARE PROFESIONALĂ

De cele mai multe ori schimbările sunt greu acceptate în cadrul unui sistem inertial cum este cel al educației și formării, rezistența venind din chiar reacțiile subiective ale celor implicați. Nu vorbim aici de cursanți, care au cea mai mare disponibilitate la schimbare, ci de formatorii care se plâng că metodele noi de predare sunt cronofage și creează dezordine sau care, pur și simplu, nu pot să se elibereze de constrângerea programei și să își gândească disciplina predată în afara formatului examenelor naționale. Se mai adaugă la toate acestea și presiunea familiilor care văd procesul de învățare strict prin prisma promovării examenelor de final. Într-adevăr, nu putem ignora contextul exterior: cu siguranță, metodele activ-participative de predare sunt consumatoare de timp și, inevitabil, presupun altă organizare, poate chiar o ușoară dezorganizare a colectivului de cursanți. Dar, dacă avem în vedere dimensiunile cognitivă, socio-emoțională, axiologică și practică ale procesului de instruire, atunci vom constata că toată lumea are de câștigat: atât participanții - pentru că vor fi mai implicați, găsim sens și semnificație pentru învățare, cât și formatorii - pentru că vor avea parte de un climat al grupului marcat de valori ca: solidaritate, creativitate, responsabilitate, atmosferă care va avea efecte și asupra rezultatelor.

Așa se explică de ce, chiar și în secolul al XXI-lea, când jocurile, mai ales cele pe calculator, sunt cele mai îndrăgite activități pentru participanți, sunt destui formabili care le resping considerând că o asemenea metodă de predare presupune activități prea lejere, amuzante, care nu sunt suficient de serioase în termeni de învățare mai ales în educația adulților. O asemenea judecată pripită este de regulă generată de o confuzie frecventă între achizițiile academice și dezvoltarea intelectuală. Aplicată corect și consecvent, metoda învățării prin joc/jocuri sau prin gamificare, oferă numeroase pretexte și oportunități prin care nu doar sprijină procesul de învățare, dar și dezvoltă o serie de abilități-cheie pentru adult: încrederea în propria forță intelectuală, disponibilitatea de a explora, de a experimenta, de a analiza și de a fi critic, de a găsi singur soluții pentru a depăși obstacolele ivite în cale și pentru a trece la următorul nivel.

Dar să începem prin a defini termenul „gamificare”. Acesta desemnează o metodă foarte modernă, non-formală, de învățare, introdusă recent și în procesul formal de educație,

Erasmus+

prin care profesorii/ formatorii aplică elemente specifice jocului într-un context de non-joc, pentru a transfera sau verifica o serie de cunoștințe, dar mai ales pentru a crește motivația pentru învățare a elevilor. Sunt implicate caracteristici ale jocurilor, cum ar fi: stabilirea unor „ținte”/ obiective, existența unor limite/ reguli, gradarea nivelurilor de joc, menținerea motivației pentru învățare prin o serie de provocări și recompense. Conținuturile predate rămân aceleași ca în cazul lecțiilor tradiționale, competențele vizate rămân și ele în general aceleași, ceea ce se schimbă este forma pe care o capătă acest proces pentru a fi mai atractiv pentru o generație care a crescut înconjurată de tehnologie.

Conceptul de gamificare presupune creativitate și implicare atât din partea formatorilor, cât și a cursanților, aceștia creând împreună o rețetă pentru învățarea amuzantă care implică diferite mecanisme de joc. Un mecanism important al unui joc este interacțiunea și feedbackul, deoarece jocul presupune a avea măcar doi jucători care permanent interacționează și, în același timp, își oferă feedback prin acțiunile pe care le întreprind. Asumarea riscului și a eșecului reprezintă un alt mecanism important, căci, permițând eșecul, jocul dă ocazia elevilor de a experimenta idei poate nu întotdeauna bune, dar care le oferă calea corectă spre alegerea de idei viitoare. În plus, în cazul unei greșeli, jucătorii pot oricând relua jocul de la început.

Utilizarea tehnicii gamificării în cadrul educației formale facilitează învățarea în mod sistematic și transformă lecțiile în misiuni, interactivitatea fiind cheia. Implementarea acestei metode de predare-învățare în procesul educațional conduce la o motivare a elevilor, la creșterea gradului de implicare a acestora și le antrenează gândirea divergentă. Prin utilizarea jocurilor în sala de clasă, dar și în lecțiile online, formatorul transformă orice activitate într-una atractivă, interactivă, alungă monotonia, iar cursanții rețin mai ușor și dovedesc mai mult interes, deoarece având obiective, ținte de atins, vor persevera pentru a câștiga și vor depune mai mult efort.

Un exemplu de activitate didactică pentru realizarea căreia se poate folosi gamificarea la ore este „Escape classroom”, o adaptare a bine-cunoscutului joc de evadare care de câțiva ani deja a generat un întreg curent și chiar a devenit subiectul unei serii de filme. Jocul original, numit „Escape room”, presupune ca un grup de persoane să lucreze împreună pentru a găsi soluția de evadare dintr-o cameră tematică. Fiecare cameră are povestea ei, un set unic de puzzle-uri, jocuri de inteligență și ghicitori care îi conduc pe participanți, prin rezultatele obținute, la marea evadare care trebuie să se producă într-o resursă limitată de timp, de 60 de minute.

Preluând structura jocului original, formatorul poate gândi o activitate didactică alcătuită dintr-o serie de obstacole sau provocări, legate între ele, pentru depășirea cărora elevii trebuie să lucreze în echipă și să își actualizeze cunoștințe însușite anterior. Fiecare formator are posibilitatea să adapteze conținuturile verificate la disciplina predată. Sala de învățare devine camera din care cursanții, organizați în grupuri, încearcă să evadeze într-un interval limitat de timp rezolvând, pas cu pas, o serie de provocări conținute în plicuri sau în cutii încuiate cu lacăte cu cifru.

Primul moment al activității trebuie să fie crearea contextului și explicarea regulilor jocului. Un exemplu de scenariu poate presupune ca participanții la curs să preia rolul unor spioni sau agenți ai binelui, blocați în clădirea unui personaj malefic, să zicem Doctorul Chrome (de la Google Chrome, poate...). Ei trebuie să găsească și să distrugă mașinăria infernală, cu care acesta a pus stăpânire pe mințile lor din toată lumea absorbindu-le toată energia

vitală și toată pofta de joacă. Pentru a ajunge la următorul indiciu, din plic în plic, elevii sunt provocați să rezolve probleme precum: puzzle-uri, ghicitori, jocuri lexicale, jocuri de logică, acrostihuri, rebusuri și multe alte activități. Puzzle-urile și indiciile trebuie gândite în legătură cu povestea de fundal și conectate într-o ordine logică formând un lanț sau o cale de urmat pentru a ajunge la soluție. Trebuie chiar să răspundă la o întrebare suplimentară pentru a putea să deschidă lacătul cu cifru al cutiei în care se află dispozitivul malefic și răsplata finală.

Prin provocările gândite pentru cursanți, formatorul are ocazia să recapituleze sau să evalueze o lecție sau un capitol studiat anterior, dar într-un mod incredibil de captivant. Evadarea din cameră nu este sfârșitul activității: un debriefing va evidenția elementele cheie ale construcției acestui proces și va indica modalități de îmbunătățire a metodei și aspecte de revizuit în legătură cu conținuturile verificate.

Acest tip de joc facilitează formarea și dezvoltarea unor abilități transcurriculare transferabile – cum ar fi colaborarea și formarea echipelor, abilități sociale, rezolvare de probleme, gândire laterală și creativitate – datorită designului lui intrinsec care implică lucrul împreună pentru a rezolva

Erasmus+

situații-problemă, puzzle-uri, ghicitori, mistere. Formarea abilităților de învățare și dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare sunt motorul activității, finalitatea atinsă de toți partenerii fiind dobândirea încrederii în sine, consolidarea achizițiilor, pregătirea lor pentru viață și pentru viitor. Jocul contribuie la construirea autonomiei, prin situarea cursantului în centrul activităților și, mai important, al deciziilor. Întregul proces este rezultatul muncii elevului, profesorul fiind actorul din umbră care asigură coerența demersului, recunoașterea publică și celebrarea reușitei.

În concluzie, școala viitorului trebuie să fie mai pregătită să răspundă provocărilor zilelor noastre atât tinerilor cât și adulților, mai maleabilă, mai deschisă schimbărilor cu care vine prezentul fiecărei generații. Iar prezentul participanților la învățare, de acum valorizează nu doar cunoștințele, ci și aptitudinile și valorile formate prin fiecare lecție învățată. Gamificarea este, în acest context, un concept cu un potențial extraordinar, care poate îmbunătăți semnificativ calitatea și eficacitatea educației, prin adaptarea noilor tehnologii, personalizarea învățării pentru fiecare cursant, conectarea cu realitatea și reconstituirea, prin joc, a unor situații de învățare antrenante, mobilizatoare, semnificative. „Superputeri” precum multitasking, gândire critică, asumare de riscuri și alte abilități ale secolului XXI pot fi dezvoltate în mediile educaționale care vor adopta gamificarea printre metodele de învățare folosite.

*Drăgușin Alina-Mihaela, participant la cursul
Game-Based Learning and Gamification .*

„Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației”.

